

24/8
11/9/2014

Ερώτηση

Αθήνα, 11 Σεπτεμβρίου 2014

Προς: Τον κ.Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Θέμα: Διδασκαλία της Ιταλικής ως δεύτερης ξένης γλώσσας στα Γυμνάσια και Λύκεια της χώρας.

Η Ιταλική γλώσσα αποτελούσε από πάντα για την Ελλάδα τμήμα της κοινής ιστορικής πολιτισμικής κληρονομιάς με την γείτονα Ιταλία, αλλά και χρήσιμο εργαλείο στις παραδοσιακά σημαντικές (οικονομικές, εμπορικές, τουριστικές, μορφωτικές) συναλλαγές μεταξύ των δύο χωρών.

Διδάσκεται από το 1961 στο Τμήμα Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και από το 1999 στο αντίστοιχο τμήμα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το 2005 και μέχρι το 2008, με γνώμονα την πολιτική της ΕΕ τόσο της πολυγλωσίας όσο και της πολλαπλογλωσίας, η Ιταλική εντάχθηκε στο Ωρολόγιο Πρόγραμμα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και η πιλοτική διδασκαλία της εφαρμόσθηκε με επιτυχία.

Το 2006 συστάθηκε ο κλάδος ΠΕ34 και το 2008 ανακοινώθηκε η εισαγωγή της Ιταλικής γλώσσας σε όλα τα Γυμνάσια της χώρας, στο πλαίσιο της παράλληλης διδασκαλίας δεύτερης ξένης γλώσσας, ενώ την ίδια χρονιά διεξήχθη διαγωνισμός ΑΣΕΠ για την πρόσληψη εκπαιδευτικών ΠΕ34.

Το ενδιαφέρον των μαθητών για την Ιταλική παρουσιάσθηκε από την πρώτη στιγμή ιδιαίτερα αυξημένο. Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι, κατά τη σχολική χρονιά 2010-2011, η Ιταλική διδάχθηκε σε περίπου 650 σχολεία, σε περίπου 30.000 μαθητές και απασχολήθηκαν 350 καθηγητές ιταλικών, μόνιμοι, αναπληρωτές και ωρομίσθιοι. Σημειωτέον ότι, ούτε και με αυτούς τους αριθμούς καλύφθηκαν οι πραγματικές ανάγκες, αφού η ζήτηση ήταν πολύ μεγαλύτερη.

Ωστόσο, όπως επισημαίνουν σε επιστολή τους (2.07.2014) προς τον Υπουργό και τους Υφυπουργούς Παιδείας και Θρησκευμάτων οι καθηγητές της Ιταλικής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μια σειρά πράξεων παραγκωνίζουν τη διδασκαλία της συγκεκριμένης γλώσσας και υποσκάπτουν το έργο του διδακτικού προσωπικού.

Συγκεκριμένα, με Υπουργική Απόφαση (αρ.71103/Γ2/24-06-2011 - ΦΕΚΒ' 1575) προστέθηκε ως προϋπόθεση της διδασκαλίας των ξένων γλωσσών επιλογής η ανάγκη ύπαρξης μόνιμα διορισμένου με οργανική θέση εκπαιδευτικού της γλώσσας που θα διδάσκονταν οι μαθητές. Επειδή ελάχιστοι εκπαιδευτικοί του νεοσύστατου κλάδου της Ιταλικής είχαν κι έχουν οργανική θέση, η διδασκαλία της Ιταλικής κατά το σχολικό έτος 2011-2012 επιτράπηκε μόνο στη Β' και στη Γ' και όχι στην Α' Γυμνασίου. Έτσι η διδασκαλία των Ιταλικών έγινε στα σχολεία που υπήρχαν μόνιμοι καθηγητές Ιταλικών, ενώ σε όλα τα υπόλοιπα, οι μαθητές της Β' και Γ' Γυμνασίου υποχρεώθηκαν να παρακολουθήσουν ως ακροατές άλλες γλώσσες.

Η απόφαση αυτή τροποποιήθηκε το επόμενο σχολικό έτος, άρθηκε η προϋπόθεση κατοχής οργανικής θέσης αλλά παρέμεινε αυτή της ύπαρξης μόνιμα διορισμένου εκπαιδευτικού. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, η διδασκαλία της Ιταλικής να περιοριστεί μόνο στα σχολεία των περιοχών όπου υπηρετούν οι 31 μόνιμες εκπαιδευτικοί του κλάδου (εκ των οποίων οι 18 είναι πολύτεκνες), οι οποίες διορίσθηκαν με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες, είτε μέσω των

εξετάσεων ΑΣΕΠ, είτε από τους πίνακες διοριστέων με προϋπηρεσία σε Ευρωπαϊκές χώρες. Επιπλέον είναι όλες πολύγλωσσοι, με αυξημένα τυπικά προσόντα και γνώση των νέων τεχνολογιών.

Το αποκορύφωμα ήταν η Υπουργική Απόφαση της 21/08/2013 (αρ. πρ. 115475/Γ2), με την οποία οι μαθητές της Α' Γυμνασίου και όλων των τάξεων του Λυκείου, εξαναγκάστηκαν για άλλη μια φορά να αλλάξουν την προτίμησή τους και να διδαχθούν υποχρεωτικά τη Γαλλική ή τη Γερμανική, μολονότι και η Ιταλική αποτελεί πανελλαδικά εξεταζόμενο μάθημα.

Και όλα αυτά τη στιγμή που το Ιταλικό Υπουργείο Παιδείας αποφασίζει να προωθήσει τη νεοελληνική γλώσσα στην Ιταλία, προκηρύσσοντας για το ακαδημαϊκό έτος 2013-2014, είκοσι θέσεις για διδάσκοντες τη νεοελληνική γλώσσα, 10 στη Ρώμη και 10 στη Βενετία.

Για τους παραπάνω λόγους ερωτάται ο κ. Υπουργός

Είναι πολιτική επιλογή του Υπουργείου Παιδείας η διακριτή μεταχείριση της Ιταλικής έναντι των άλλων ξένων γλωσσών;

Για ποιους λόγους το Υπουργείο Παιδείας δεν αντιμετωπίζει ισότιμα το διδακτικό προσωπικό της ιταλικής γλώσσας στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση;

Γιατί στερεί το δικαίωμα της πλουραλιστικής επιλογής από εκείνους τους μαθητές που, είτε από αγάπη για τη γλώσσα και τον πολιτισμό, είτε λόγω μελλοντικών σπουδών ή/και επαγγελματικών τους σχεδίων προτιμούν την Ιταλική γλώσσα ως εργαλείο για την απόκτηση των απαραίτητων εφοδίων για το μέλλον;

Προτίθεται να επαναφέρει ουσιαστικά την Ιταλική ως επιλεγόμενη β' ξένη γλώσσα στα Γυμνάσια και στα Λύκεια, με διασφάλιση της διαφάνειας στις δηλώσεις επιλογής και διδασκαλίας ξένης γλώσσας των μαθητών της Α' Γυμνασίου και Α' Λυκείου, καθώς και την ισόνομη και ισότιμη εισαγωγή τους ως

δεύτερη γλώσσα από κοινού με τα γαλλικά και τα γερμανικά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση;

Προτίθεται να το κάνει αυτό από τη φετινή χρονιά 2014 - 2015, παίρνοντας υπόψη ότι τα παιδιά μπορούν να αλλάξουν τη γλώσσα την οποία έχουν δηλώσει έως τις 30/9/2014, κι αυτό σημαίνει δυνατότητα άμεσης επανεισαγωγής της Ιταλικής, εφόσον υπάρξει σχετική Υπουργική Απόφαση;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Νάντια Βαλαβάνη

Τάσος Κουράκης

Έφη Γεωργοπούλου – Σαλτάρη

Γιώργος Πάντζας

Μιχάλης Κριτσωτάκης

Γιάννης Αμανατίδης

Χρήστος Μαντάς

Μαρία Κανελλοπούλου